

50. VÝROČIE

1973 – 2023

POD ZÁŠTITOU PRIMÁTORA
MESTA **Ružomberok**

PhDr. PaedDr. Dušan Galbavý, PhD.
- riaditeľ RÚSS ZA

Vážená pani riaditeľka, vážení kolektív zamestnancov,

písal sa 12. marec 1973, keď bránami Diagnostického centra v Ružomberku prešli prvé deti. Dnes zariadenie mladé duchom, no s 50-ročnou históriou, má v modernom školskom systéme svoje dôležité nezastupiteľné postavenie. Detí s narušeným či ohrozeným psychosociálnym vývinom, ktoré nedokážu vlastnými silami prekonať

problematické obdobie, odmietajú chodiť do školy, utekajú z domu, vzdorujú, klamú, experimentujú s návykovými látkami, žiaľ, pribúda. A to je úloha pre vás, odborný kolektív zamestnancov diagnostického centra, určiť vhodnú výchovno-vzdelávaciu, resocializačnú či reedukačnú starostlivosť, pomôcť deťom osobnostne dozrieť, nájsť cestu späť k rodine, priateľom, vzdelávaniu.

Zlé životné podmienky rodín, nedostatočná či nevhodná výchova sú, žiaľ, často dôvodom narastajúcich problémov. Chcem vás ubezpečiť, že akýkoľvek problém dieťaťa je problémom nás všetkých, preto verím, že spoločnými silami a s aktívnou podporou zamestnancov Regionálneho úradu školskej správy v Žiline, sa vám podarí poskytovať kvalitnú službu v prospech detí, ktoré to potrebujú. K tomu vám prajem veľa trpezlivosti, odvahy, energie, radosti z práce aj do ďalších dní.

Lubomír Kubáň,
primátor Mesta Ružomberok

Všetko nejlepší, Diagnostické centrum!

Tento rok sa v Diagnostickom centre (DgC) v Ružomberku nesie v znamení osláv 50. výročia založenia. 12. marca 1973 prišli do novovzniknutého ružomerského centra prvé deti. Odvtedy DgC poskytuje deťom diagnostickú, psychologickú, psychoterapeutickú, výchovno-vzdelávaciu starostlivosť.

Centrum patrí do siete špeciálnych výchovných zariadení a je školským zariadením pre deti druhého stupňa ZŠ a ŠZŠ s nepretržitou prevádzkou.

Poviete si: štyri vety, ktoré charakterizujú činnosť centra. No aby sme sa nemýlili, ja za vyššie uvedeným vidím stovky a stovky hodín, dní strávených pri pomoci deťom, vidím za tým mnohokrát ťažké a komplikované osudy, kľukaté cesty, ktoré dokáže vymyslieť a priniesť len život. Za strohou charakteristikou dennodennej činnosti centra sú obetavé zamestnankyne a zamestnanci, ktorí si vybrali toto povolanie. Povolanie pomáhať.

Päť desaťročí potvrdilo opodstatnenosť a zmysel existencie Diagnostického centra v Ružomberku. Dnes sa spolu s vami všetkými tešíme z jubilea, ktoré je naozaj výnimočné. Žijeme totiž dobu, ktorá veľmi nepraje trvácnym dielam. Keď niečo nejde hneď, rýchlo to zanikne. Napriek tomu, všetci vieme, že len „dobré“ pretrvá veku.

Dovoľte, aby som sa v mene svojom i v mene Mesta Ružomberok pripojil ku gratulantom centru. Nech ste naďalej plní života, nech máte šťastie na prajných a láskavých ľudí, nech sa vám darí všetko, do čoho sa pustíte a nech vaše brány opúšťajú deti a mladí, v ktorých centrum i jeho zamestnanci zanechali stopu. Stopu láskavosti, prijatia, pomoci...

Vivat, crescat, floreat Diagnostické centrum Ružomberok!

Mária Peťová,
riaditeľka Diagnostického centra v Ružomberku

Vážení kolegovia, milé deti,

obetavosť, ľudskosť a odbornosť je pre nás na prvom mieste. Práca s deťmi s narušeným psycho - sociálnym vývinom je veľmi náročná a vyžaduje si nemalé úsilie zo strany personálu. Dieťa, ktoré do zariadenia prichádza, je prijímané bezpodmienečne, ako nepopísaný list a bez predsudkov. Zotierajú sa označenia, ktoré tieto deti vo svojom prostredí dostávajú a spoločnosť

ich označuje ako "problémové". Každé jedno dieťa je pre nás veľmi dôležité a jedinečné. Nie som stotožnená s pojmom „problémové dieťa“, preto ho používam veľmi opatrne a sporadicky. Pre mňa sú naši klienti deťmi s problémami, ktoré sa snažíme vyriešiť. Naším cieľom a poslaním je ukázať deťom nové možnosti, spoznávať sa, objavovať to, v čom sú dobré, naučiť ich veriť si, aby našli motiváciu ďalej na sebe pracovať.

Počas pandémie COVID-19 nebolo naše zariadenie zatvorené ani na jeden deň. V počiatočných fázach, kedy bola smrtnosť veľmi vysoká, sa zamestnanci neváhali obliecť do overalov a slúžiť. Z pedagógov, odborných, ale aj nepedagogických zamestnancov sa tak stal aj zdravotnícky personál, ktorý sa staral o choré deti. Všetko sme sa museli učiť sami, aj to, ako si overal obliecť a vyzliecť tak, aby sme sa my sami nenakazili. Áno, aj my sme prežívali strach a obavy, no deti boli pre nás prioritou a tou pre nás zostanú navždy.

Chcem sa poďakovať vám, kolegovia a kolegyne, za vašu obetavosť, odbornosť, odhodlanie slúžiť deťom. Za snahu pretvárať detské vnútro a sprevádzať ho na jeho neľahkej ceste života. Každý jeden pracovník je veľmi dôležitý, či už pedagogický alebo nepedagogický. Len spoločne dokážeme vytvárať reťaz odbornosti, pochopenia, lásky, nádeje a všetkého, čo naše deti potrebujú. Nech sa „diagnostáku“, ako ho familiárne voláme, darí aj ďalších 50 rokov, nech sú v ňom zamestnanci šťastní a nech z neho vychádzajú šťastné deti - Carpe diem.

Riaditeľ

Leopold Luníček

† (1972 – 1982)

- **Detský diagnostický ústav vznikol** 1. januára 1973, ako diagnostický ústav triediaci;
- Pri ústave bola zriadená Základná deväťročná škola pre prvý až deviaty ročník. Počet detí na triedu – 12;
- **12. 3. 1973** boli do ústavu prijaté prvé deti;
- **1974** – zavedenie systému hodnotenia správania, vypracoval ho **Mgr. Stanislav Fila**, neskôr ho prepracoval **PhDr. Vladimír Štefanko**.
- **1975** – vyšiel zborník pod názvom Vývoj škôl a výchovných zariadení pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť v okrese Liptovský Mikuláš. Na odbornom článku a výskumoch sa podieľali Jozef Kenda, Vladimír Pastrnák a Vladimír Štefanko.

Leopold Luníček

Budova jezuitskeho kláštora v roku 1973

Mgr. Stanislav Fila, 1975

PhDr. Vladimír Štefanko

Manželia Zacharovskí - psychológovia

Riaditeľ

Mgr. Jozef Novák

(1982 – 2000)

- **1983** – začatá rekonštrukcia celého zariadenia (budova jezuitov);
- **1983** – oplatenie, vybudovanie kabinetov;
- **1985** – rekonštrukcie kúpeľní a sociálnych zariadení;
- **1986** – uvoľnenie priestorov prízemnia po odchode Osobitnej školy;
- **1987** – vybudované ihrisko a bežecká dráha;
- **1987** – zavedenie komunitných stretnutí pod vedením **PhDr. Milana Zacharovského**. Spočiatku boli bez detí, formou prednášok a diskusií s odborníkmi. Prvá oficiálna komunita s deťmi sa konala 6. apríla 1987;
- **1988** – budovanie kuchyne, jedálne, prízemnia, strechy;
- **1990** – ukončená rekonštrukcia prízemnia;
- **1990** – zriadená materská škola, rozšírená kapacita na 4 skupiny;
- **1992** – zriadená základná a osobitná škola;
- **1993** – zavedená plynová prípojka (z uhlia na plyn);
- **1993** – Ústav patrí pod „zariadenia výchovnej prevencie“;
- **1993** – zakúpené auto Škoda FORMAN;
- **1993** – zmena názvu – Diagnostické centrum Ružomberok;
- **1994** – zriadenie nadácie (p. Novák, p. Difko).

Zamestnanci DDÚ 1978

DgC po rekonštrukcii - budova jezuitského kláštora

Návšteva z Pittsburgu 1992

Vianočná besiedka 1993

Riaditeľ

PaedDr. Emanuel Difko

(2000 – 2019)

- **2000** – zmena sídla zariadenia Ul. J. Jančeka 32;
- **2001** – vznik samostatnej triedy pre deti zo ŠZŠ;
- **2002** – vznik OZ CORDIS (Mgr. Haluška, Mgr. Peťová, Mgr. Hóhr);
- **2002** – zriadenie do škôl – projekt, Mgr. Peťová;
- **2005** – odobraté kompetencie administratívnej dislokácie;
- **2006** – zrekonštruovaná telocvičňa;
- **2006** – zakúpenie nového auta Škoda FABIA;
- **2006** – zrušené oddelenie materskej školy;
- **2008** – renovácia kuchyne;
- **2008** – DgC sú vyňaté zo siete zariadení výchovnej prevencie;
- **2008** – zrušené oddelenie prvého stupňa ZŠ;
- **2010** – čiastočná rekonštrukcia internátu;
- **2012** – zrekonštruovaná budova školy;
- **2014** – prechod špeciálneho školstva pod MV SR;
- **2016** – DgC je vyňaté zo siete škôl, zavedené diagnostické triedy;
- **2016** – vytvorenie relaxačnej miestnosti (projekt psychológov);
- **2017** – asanácia starej budovy v areáli DgC;
- **2017** – zavedený ŠVP pre deti s poruchami správania.

Kolektív zamestnancov 2013

Celoslovenské športové hry

Komunita

Slávnostné otvorenie budovy školy a administratívy

Riaditeľka

Mgr. Mária Peťová

(od 2019)

- **2019** – zámena pozemkov s mestom Ružomberok (p. Difko);
- **2020** – DgC zostalo otvorené počas pandémie COVID – 19;
- **2020** – vytvorenie knižnice, oddychovej miestnosti, doskočiska;
- **2021** – zakúpenie 7-miestneho automobilu CITRÖEN Berlingo;
- **2021** – rekonštrukcia kotolne v budove internátu;
- **2021** – vytvorenie nového loga zamestnancami DgC;
- **2021** – zavedenie arteterapií, muzikoterapií, ergoterapií;
- **2022** – reforma štátnej správy, prechod ŠVZ pod MŠVVaŠ SR;
- **2022** – vznik regionálnych úradov školskej správy;
- **2022** – výmena plynových kotlov v budove školy a v telocvični;
- **2022** – pripojenie telocvične na kanalizáciu;
- **2022** – výstavba multifunkčného ihriska;
- **2022** – zakúpenie nových počítačových zostáv a WIFI do počítačovej miestnosti a do kancelárií (obidve budovy), zrýchlenie internetu, prechod na EDUNET;
- **2022** – prechod Dg Cna ASC agendu a el. triednu knihu;
- **2022** – organizácia Letnej školy prvýkrát v histórii DgC;
- **2022** – prechod na elektronické objednávanie stravy;
- **2022** – získali sme ocenenie Osobnosť Ružomberka;
- **2023** – metodické riadenie ŠVZ prevzal VÚDPaP;
- **2023** – rekonštrukcia telocvične;
- **2023** – odkúpenie budovy internátu (v procese);
- **2023** – príprava kúpy a zámeny pozemkov;
- **2023** – začiatok česko-slovenskej spolupráce MŠMT ČR;
- **2023** – organizácia odbornej konferencie Kruhy na hladine a osláv 50. výročia vzniku DgC pod záštitou primátora mesta Ružomberok.

Pohľad na zariadenie 2023

Novopostavné multifunkčné ihrisko

Starostlivosť o deti choré na COVID 19

Vychovávateľa pracujúci v ochranných prostriedkoch počas pandémie

Nové auto 7 - miestny Citroen Berlingo

Kolektív zamestnancov DgC - máj 2023

Deti a zamestnanci DgC - máj 2023

Diagnostické centrá

Celkovo je na Slovensku 5 diagnostických centier (DgC):

Pre deti do 15 rokov

DgC – Košice – Barca, DgC – Ružomberok, DgC – Bratislava

Pre mládež do 18 rokov

DgC – Záhorská Bystrica pre chlapcov, DgC – Lietavská Lúčka pre dievčatá

Diagnostické centrá zriadené v Slovenskej republike patria v zmysle ustanovení školského zákona (zákon č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní) do siete špeciálnych výchovných zariadení, ktoré poskytujú deťom diagnostickú, psychologickú, psychoterapeutickú a výchovno-vzdelávaciu starostlivosť, a to na základe žiadosti zákonného zástupcu dieťaťa, na základe neodkladného alebo výchovného opatrenia súdu. DgC zabezpečujú diagnostiku deťom s narušeným alebo ohrozeným psychosociálnym vývinom.

DIAGNOSTICKÉ CENTRUM RUŽOMBEROK

DgC Ružomberok je školské koedukované zariadenie internátneho typu s nepretržitou prevádzkou s kapacitou 40 miest. Súčasťou DgC je školský internát.

Odbornú činnosť s deťmi vykonávajú **psychológovia, špeciálni pedagógovia – učitelia/vychovávateľa a sociálny pedagóg**. Zdravotnú starostlivosť o deti zabezpečuje zdravotná sestra. Pravidelne prebiehajú konzultácie s pedopsychiatrom a inými odbornými lekármi.

Informácie o podmienkach prijatia dieťaťa sú zverejnené na webovej stránke www.dgcrbk.edupage.org.

Do DgC je prijímané dieťa na základe:

- a) žiadosti zákonného zástupcu dieťaťa,
- b) neodkladného alebo výchovného opatrenia, nariadeného súdom.

Pobyt dieťaťa v DgC trvá nevyhnutne potrebný čas na stanovenie diagnostiky, spravidla tri mesiace, alebo počas trvania neodkladného a výchovného opatrenia.

Základnou organizačnou jednotkou DgC je diagnostická skupina, ktorá je zriadená pre najviac osem detí. V DgC sa vyučovanie realizuje v diagnostických triedach pre žiakov základnej a špeciálnej základnej školy.

Diagnostické triedy

Vyučovanie je jedným zo základných častí diagnostického procesu, v ktorom pedagóg uskutočňuje diagnostickú a výchovno-vzdelávaciu činnosť. V triede je spravidla 8 detí, vo výnimočnom prípade 9. Postupujeme podľa platných učebných osnov a vzdelávacích programov ISCED1 pre žiakov s mentálnym postihnutím a ISCED2 pre žiakov druhého stupňa základných škôl. Na korekciu porúch správania a špecifických porúch učenia využívame na základe Vzdelávacích programov pre deti s poruchami správania špecifické predmety. Do týchto predmetov zaraďujeme terapeuticko-korekčné cvičenia a prevenciu sociálno-patologických javov.

Výchova mimo vyučovania

Výchova mimo vyučovania kontinuálne nadväzuje na úlohy školy, rozvíja vedomosti a zručnosti detí. Jej hlavnou úlohou je špeciálno-pedagogická diagnostika detí po vyučovaní, kvalitné a efektívne využívanie voľného času. Diagnostika je prevažne činnosť, sústredená na osvojovanie sociálnych zručností, ktoré sú nevyhnutné pre ich život v spoločnosti.

Pri vedení diagnostickej skupiny a pri individuálnom vedení vychovávateľa diagnostikujú a následne sa usilujú komplexne rozvíjať osobnosť dieťaťa prostredníctvom všetkých zložiek výchovy. Pri chápaní jedinečnosti každého dieťaťa sa usilujú odstraňovať nedostatky a spoločne objavovať s dieťaťom jeho klady. Ponúkajú pozitívne vzory správania, umožniť zažiť úspech. Vytváraním pestrého a vhodne cieľovo zameraného programu pozitívne motivovať ku korekcii nežiadúceho správania, a naopak, k upevňovaniu prosociálnych prejavov v jeho každodennom konaní. Vo výchove mimo vyučovania má nezastupiteľné miesto plnenie školských úloh, kedy vychovávateľa napomáhajú učiteľom precvičovať a upevňovať poznatky nadobudnuté v škole pri plnom rešpektovaní ŠVVP detí.

Psychológovia vykonávajú činnosť:

- ***diagnostickú*** – psychológ sústreďuje, analyzuje a hodnotí dokumentačný materiál o dieťati, skúma jeho rodinnú a osobnú anamnézu. Vykonáva psychologickú diagnostiku vo všetkých oblastiach osobnosti dieťaťa, vyhodnocuje adaptačno-diagnostickú fázu.
- ***reedukačnú*** – psychológ priraduje príslušné reedukačné, resp. psychoterapeutické postupy k jednotlivým oblastiam sociálneho a školského správania a štruktúre osobnosti. Využíva formu individuálnej a skupinovej práce s deťmi, ako napríklad: kognitívno-behaviorálne techniky, hrové pôsobenie, relaxačné techniky, arteterapiu, autogénny tréning, sugestívne techniky, prehlbovanie sebareflexie a podobne.
- ***metodickú*** – obsahuje dve základné oblasti: metodické vedenie odborných pracovníkov DgC a zároveň metodickú prácu smerom k zariadeniam alebo k rodinám, do ktorých sú deti po pobyte umiestňované. Výsledkom diagnostickej činnosti je záverečná správa o dieťati, na ktorej participuje učiteľ, vychovávateľ, psychológ.

Sociálny pedagóg

Sociálna pedagogička vedie osobné spisy dieťaťa, evidenciu žiadostí a vydáva povolenie na prijatie dieťaťa. Participuje na príjme a ukončení pobytu, komunikuje a spolupracuje so súdmi, sociálnou kuratelou, zákonnými zástupcami, políciou, CDR, RC, LVS a ostatnými inštitúciami. Pomáha riešiť problémy, ktoré sa u našich klientov vyskytnú v teréne. Zúčastňuje sa na súdnych pojednávaniach, rieši finančnú problematiku vreckového a výživného na dieťa. Zabezpečuje sociálno-právne poradenstvo zákonným zástupcom, ale aj klientom DgC. Rieši prázdninové a víkendové pobyty detí.

Zdravotná sestra

Hlavnou úlohou zdravotnej sestry v DgC je poskytovanie zdravotnej starostlivosti našim deťom, poskytovanie prvej pomoci, zabezpečovanie pravidelných lekárskech prehliadok, sprevádzanie chorých na odborné lekárske vyšetrenia a ošetrenia podľa lekárskech pokynov.

Vykonáva bežné laboratórne vyšetrenia, systematicky kontroluje a dezinfikuje priestory zariadenia ozónovým generátorom a germicídnym žiaričom. Zodpovedá za zdravotnú izoláciu detí. Spolupracuje s pediatrom a pedopsychiatrom.

Systém hodnotenia správania

Systém hodnotenia správania (SHS) je ucelený systém hodnotenia, ktorý vytvoril Mgr. Stanislav Fila v roku 1974. Ako prvý ho prepracoval Mgr. Vladimír Štefanko. V priebehu rokov sa aktualizoval a prepracovával. Vďaka SHS získava dieťa spätnú väzbu, čo spravilo správne, v čom je dobré, a naopak, čo sa mu nedarí a na čom je potrebné pracovať. SHS je založené na kognitívno-behaviorálnom prístupe. Deti získavajú bodové hodnotenie (plusové a mínusové body), ktoré sa uzatvára na konci každého pracovného týždňa a dieťa je na základe bodov zaradené do oddielov, v ktorých môže využiť rôzne výhody.

Komunity

Komunitné stretnutia zaviedol v roku 1987 PhDr. Milan Zacharovský. Spočiatku boli bez detí, formou prednášok a diskusií s odborníkmi. Prvé oficiálne stretnutie s deťmi sa konalo 6. apríla 1987. Odvtedy sa stretnutia realizujú trikrát do týždňa, okrem prázdninového obdobia a udomácnil sa názov „KOMUNITA“.

Komunita sa stala pevnou súčasťou života detí v zariadení. Priebeh má stabilný charakter – privítanie nových detí, rozlúčka s odchádzajúcimi, gratulácie, program činností do nasledujúceho stretnutia, pochvaly a rozdávanie pošty. Deti majú možnosť povedať o svojich problémoch verejne, pokarhať toho, kto im ublížil, poukázať na skutočnosti, ktoré sa im nepáčia, a naopak, pochváliť správanie toho, kto urobil niečo dobré. Týmto spôsobom sa učia spoznávať a vyzdvihovať kladné stránky druhých.

Príbehy našich detí

Počas roka 2023 sme oslovili bývalých klientov DgC v Ružomberku cez sociálnu sieť Facebook a odpovede nám deti posielali e-mailom, cez messenger, alebo poslali videozáznam. Požiadali sme ich o spätnú väzbu, aby napísali svoj príbeh.

Niektoré príbehy sme sa s ich zvoľením rozhodli zverejniť. Osudy našich detí po odchode z DgC boli rôzne a na ich ďalšie smerovanie mali vplyv rôzne faktory. Najčastejšie to boli socio-ekonomická situácia, výchovné pôsobenie a rodinné prostredie, do ktorého sa deti vracali. Pozitívne zistenie je, že ani jeden z bývalých klientov neopísal pobyt v DgC ako niečo negatívne, práve naopak. Všetci majú pekné spomienky a poniektorí chcú prísť na návštevu a porozprávať sa s deťmi, ktoré sú aktuálne klientami DgC.

Vlado (18) - *Všetko to začalo, keď som začínal fajčiť a piť. Postupne ma lákala aj marihuana, ale nikdy som ju nevyskúšal, lebo som sa bál. Rodičia ma dali do diagnostického centra, kde som zažil tie najlepšie zážitky spolu s vychovávateľmi a učiteľmi. Bolo mi tam celkom super, našiel som si nových kamarátov, spoznal som nové miesta a pobyt tam som si užil. V diagnostickom centre som bol v čase Covidu 19. Teraz môj život pokračuje ďalej, nepijem, nefajčím a začínam jazdiť motocross. Pobyt v diagnostáku dosť zmenil môj pohľad na život a som za to veľmi rád.*

Matúš (17) - *V januári 2020 som nastúpil do Diagnostického centra v Ružomberku. Prvá dobrá vec, ktorá bola, môj pobyt bol v mojom meste, kde som býval, čiže nebol som ďaleko od domu. Prvé dni pobytu som sa zoznamoval s dospelými, ktorí nás mali na starosti. Postupne som sa oboznamoval so systémom hodnotenia správania, ako aj s celkovým režimom zariadenia. Pobyt mi dal veľa. Diagnostické centrum mi dalo v podstate všetko to, čo som nemal. Naučilo ma učiť sa a pripravovať sa do školy, naučilo ma na pravidelný spánok, kedy ísť večer spať a ráno vstávať. Naučili ma veľa, ale je to neopísateľné, čo všetko ma naučili a pomohli mi.*

Preto chcem všetkým zamestnancom poďakovať, mám na toto centrum len dobré spomienky, dúfam, že aj oni budú na mňa

spomínať vždy len v dobrom, ako na dobrého žiaka, a rád by som prišiel na návštevu na spoločné stretnutie - na „komunitu”. Dokončil som základnú školu, išiel som na Spojenú školu v odbore kuchár. Teraz už študujem druhý ročník na SŠ, za čo som veľmi rád, a uvedomil som si, že škola je potrebná, a je to súčasť jednej etapy môjho života.

Barbora (19) - Bola som v Ružomberku dlhší čas a bolo mi tam veľmi dobre, mala som tam kamarátov, aj dobrého učiteľa a vychovávateľov. Mala som tam všetko potrebné. Samozrejme, že mi bolo smutno za mojou rodinkou, ale zvládla som to. Chcem sa vám za všetko poďakovať, za všetko čo ste pre mňa spravili. Rada som vás spoznala a mám krásnu spomienku na vás. Momentálne mám dve malé detičky, o ktoré sa starám so svojím partnerom.

Robo (25) - Žijem v Belgicku, kde už niekoľko rokov pracujem. Na diagnostik mám len pekné spomienky. Najmä na ľudí, ktorí tam pracovali a snažili sa mi pomôcť.

Ľubo (39) - Do diagnostického centra som sa dostal z dvoch dôvodov. Prvý bol, že v našej rodine sa dosť často popíjal alkohol. Ja som bol najmladší z piatich súrodencov a moji rodičia ma už nezvládali. Chodil som poza školu, kradol som, a podobne.

Prvý raz som bol na dobrovoľnom pobyte. Mal som strach, nevedel som, ako to tam funguje, aké sú tam deti. Po nejakom čase som sa tam tak udomácnil, akoby som tam bol už dlho.

Čo mi tento pobyt dal? Napríklad, čo sa týkalo školy, bolo to úplne iné ako v bežnej škole. A to z toho dôvodu, že keď sa mi tam venovali, vysvetlili mi učivo, tak ma to začalo aj baviť. Ako som prišiel domov, myslel som si, že ma to napravilo, ale mýlil som sa. Vydržalo to asi 1 rok a bol som späť. Ale už nie na 3 mesiace, ale bolo to na dlhšie obdobie. Dostal som sa do reedukačného centra, kde som si dorobil strednú školu. Tam som bol do svojej plnoletosti.

Mal som dobré vzťahy s vychovávateľmi, učiteľmi a aj s ostatnými chovancami. Samozrejme, že som nebol nejaký anjelič a niekedy prišlo aj k nejakej tej šarvátke, ale to sa proste stáva. Vďaka týmto

zariadeniam som dokončil základnú aj strednú školu. Inak by som to asi nezvládol.

Keď som mal 19 rokov, bolo všetko OK, ale prišlo niečo, čo sa asi muselo stať, aby som pochopil slovo zodpovednosť. Bol som v partii, kde sa vo veľkej miere pil alkohol a fajčila marihuana.

Odrazu som sa ocitol vo výkone trestu za lúpežné prepadnutie. Bol som odsúdený na 2 roky nepodmienečne. Môj pobyt tam trval 1 rok. Po roku aj niečo sa to zopakovalo a opäť som sa zaplietol do lúpežného prepadnutia. Bol som opäť v Ružomberku, ale tentokrát vo väzení, čo trvalo presne 5 rokov. Moja rodina so mnou ukončila všetky kontakty. Žiadne listy, žiadne balíky, úplne sa odo mňa odstrihli a zostal som úplne sám. Konečne som sa k životu musel postaviť ako chlap a nieť následky. Cez pani psychologičku som dal pozdraviť tetu Majku z diagnostického centra. Teta Majka a pani psychologička nakoniec vybavili návštevu do väznice, a tak som mal konečne návštevu aj ja. Čas išiel a mne sa výkon trestu krátil. Najhoršie bolo to, že som sa vlastne nemal ani kam vrátiť, nakoľko mi moji rodičia zrušili u nich trvalý pobyt. S pomocou sociálnej pracovníčky a psychologičky som si našiel prácu aj s ubytovaním. Prišiel deň môjho prepustenia a všetko sa začínalo odznova, celý môj život začínal doslova od nuly.

Uvedomil som si, že aj keď človek urobí veľké chyby v živote, dá sa to zvládnuť. Dá sa zaradiť do spoločnosti a fungovať normálne, len musí chcieť. Ja si myslím, že od môjho prepustenia to zvládam v pohode. Pracujem, bývam s mojou dcérou, a je to to najkrajšie, čo môžem mať.

Richard (15) - *Od malička bývam so starými rodičmi a súrodencami, chodím do základnej školy, do 8 ročníka. Mám 3 starších bratov a jednu mladšiu sestru, žijeme ako sa dá, hanbím sa to povedať... Musím chodiť brigádovať. Diagnostik mi dal veľa, stretol som tam skvelých ľudí, tety, ujev, aj deti. Ved' viem, že žiť sa dá aj bez fajčenia, že si musím sadnúť za stôl a poučiť sa, byť dobrý a úprimný a nerobiť zle. Toto som sa naučil v diagnostiku.*

Viktor (25) - *Čo mi dal pobyt v DgC? Jednoduchá odpoveď, myslím, že kúsok racionálnejší pohľad na svet a systém z pohľadu*

teenagera. Taktiež prístup všetkých zamestnancov (tiet a ujev) bol na vysoko kvalitnej úrovni, čo sa týka starostlivosti o deti s problémami správania - ktorým som bol aj ja, bolo to super. Naučili ma základným režimovým pravidlám atď. Neskôr som bol aj v reedukačnom centre, kde som sa taktiež dostal do problémov. Aj za to ďakujem, lebo každá takáto skúsenosť je dobrá.

Neskôr som si dokončil školu, začal som podnikáť, avšak časom som sa dostal do väzby. Takže môj životný príbeh je okorenený aj takýmito situáciami. Aktuálne som na tej správnej vlne, dokonca žijem s právničkou, a konečne som aj po tých všetkých negatívnych vplyvoch začal žiť ako slušný človek. Taktiež, ak by som mohol, nemám problém sa porozprávať s deckami otvorene o veciach, na ktoré si majú dať pozor. Človek nie je frajer, ak robí problémy. Frajer je, ak žije slušne...

Sára (17) – To, čo cítim, neviem popísať. Ostal vo mne strach bojovať. Áno, dalo mi to zariadenie veľmi veľa, ale viem, že nie tak ako iným. Mám jasno v tom, čo nechalo vo mne, no viem, čím ešte musím prejsť, aby som vedela, ktorý smer je správny. Nechcem klamať v tom, ako to vnímam a nedokážem si stále priznať, že ten, kto to naozaj pokazil, som ja. Nechcem klamať okolie a ani samú seba, ale verím v to, že ešte raz prekročím brány vášho zariadenia a budem môcť poďakovať za tie rady, ktoré mi môžu (verím v to, že to tak bude) pomôcť... Za pár rokov chcem byť vzorom pre takých ľudí ako som bola kedysi ja.

Výlet s deťmi v roku 1996

SÚČASNOSŤ

Arteterapia

Jedným z výrazných relaxačných aspektov pre deti je zavedenie arteterapií, ktoré realizujeme od roku 2021. Arteterapie vedie arteterapeutka Ing. Regina Lovisková – Ateliér VO VILE. Do zariadenia prichádza raz mesačne, poprípade idú naše deti do ateliéru. Okrem terapeutického zámeru počas dvoch rokov v deťoch objavila výrazné talenty, ktoré sme začali rozvíjať a chceme veriť, že budú v umení pokračovať aj v domácom prostredí.

Regina na svojej webovej stránke uvádza: „Nádherná spolupráca je s Detským diagnostickým centrom v Ružomberku. Naším sloganom je "v duši je každý umelec", a práve deti z centra sú toho najväčším dôkazom. Je radosť pozerieť na tvorbu aj na hotové diela, ktoré boli namaľované v centre - deti v sebe v mnohých prípadoch objavili svoj talent a my z Ateliéru VO VILE sme hrdí, že sme mohli byť pri tom.“ (www.atelier-vo-vile.sk/)

Arteterapia

Arteterapia - Rajmund

Muzikoterapia

Muzikoterapia je založená na liečení hudbou. Je to spôsob, ktorý podporuje navodenie zmien v správaní či konaní človeka. Využívajú sa pritom informácie, ktoré nám hudba sprostredkúva, ako aj samotná melódia, rytmus či tempo.

Ponúka široké možnosti symbolického, neverbálneho vyjadrenia pocitov. V našom zariadení ju realizujú učitelia a vychovatelia Mgr. Eva Môciková, Mgr. Marcela Demková a Mgr. Janka Mydliarová. V aktívnej oblasti sa zameriavajú na vyjadrovanie detí spevom a hudbou. Vďaka muzikoterapii vzniklo aj niekoľko projektov, ktoré sme realizovali v spolupráci s Liptov Lab a Mestom Ružomberok. Už tretí rok sa zapájame do celoslovenského projektu BUBNOVAČKA – aby bolo deti lepšie počuť. Tento projekt upozorňuje na ochranu detí pred násilím.

Nahrávanie videoklipu Vŕba

Nahrávanie videoklipu Hymna k 50. výročiu

Bubnovačka

Ergoterapia a práca so včelami

"Keď zomrie posledná včela, ľudstvu ostávajú 4 roky života"
(Einstein).

Včely sú pre nás už niekoľko rokov súčasťou nášho života. Obetavo im v našom zariadení venuje svoj čas Mgr. Marián Haluška. Deti sa učia významu a nezastupiteľnému miestu včiel a opel'ovačov v prírode. Učia sa o ne starať, vytáčať med, prikrmujú ich, vyrábajú sviečky zo včelieho vosku. V rámci ergoterapie pracujú s drevom, vyrábajú rámiky, čistia a natierajú úle. V rámci apiterapie sa učia vnímať frekvenciu včiel, učia sa upokojiť, konať mierne a prekonávať svoje limity, kedy v bezpečnom prostredí a s ochrannými prostriedkami tí najodvážnejší dokážu manipulovať so včielkami. Vedia si podržať rámik a hľadať matku, vajíčka, rozoznávajú medné a peľové zásoby. Získavajú propolis.

Mgr. Marián Haluška, spolu so včelami, robia osvetu aj v školách a školských zariadeniach, kde môžu deti pozorovať život včiel v presklenom pozorovacom úli.

Spolupráca

V rámci spolupráce pracujeme s viacerými inštitúciami.

Nízkoprahové centrum pre deti a rodinu PREROD – podieľa sa na protidrogovej prevencii a každoročne sa zúčastňujeme na futbalovom turnaji Don Bosco RK-UP.

Detské centrum Slovensko – organizuje celoslovenské preteky turistickej zdatnosti pre centrá pre deti a rodiny, na ktorých sa vždy radi zúčastníme.

Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Ružomberku s nami spolupracuje v rámci preventívnych protidrogových aktivít, ale aj v oblasti trestnoprávnej zodpovednosti mladistvých.

Mestská knižnica Ružomberok pre nás počas školského roka organizuje množstvo aktivít, do ktorých sa veľmi radi zapájame.

Liptovské múzeum Ružomberok – každoročne sa zapájame do rôznych aktivít, ktoré múzeum organizuje a pozýva nás k spolupráci.

Centrum voľného času – usporadúva pre nás rôzne športové aktivity.

Mgr. Milan Gejdoš - tréning na Don Bosco RKup

Preventívne skupinové aktivity

Súčasťou odbornej práce s deťmi sú skupinové stretnutia a aktivity zamerané na zvládanie adaptačných ťažkostí, zlepšovanie prosociálneho správania, komunikačných zručností, prevenciu sociálno-patologických javov, drogovej závislosti a tiež na podporu sociálneho a emocionálneho dozrievania.

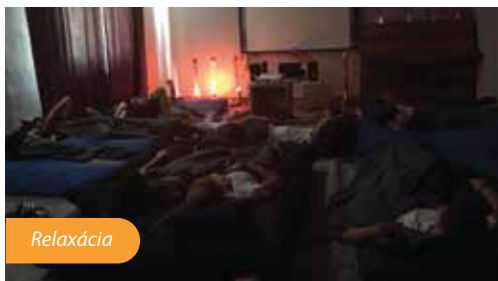
Tieto aktivity sa realizujú ako súčasť krátkodobých preventívnych programov.

Kanisterapia

Prevenia sociálno-patologických javov

Relaxácia

Samospráva

V našom zariadení kladieme dôraz na práva dieťaťa, preto sa každý týždeň koná samospráva detí. Samospráva je samosprávna skupina detí, ktoré ako zástupcovia svojich spolužiakov vyjadrujú a presadzujú ich názory a záujmy, predkladajú návrhy na nové aktivity v zariadení a hľadajú riešenia aktuálnych problémov.

Tvorí medzičlánok medzi deťmi a pracovníkmi zariadenia. Prácou samosprávy detí chceme docieľiť spoluprácu pracovníkov zariadenia a detí pri utváraní i realizácii plánov spoločnej činnosti, nahradiť pasívnu účasť detí na rôznych podujatiach ich priamou aktivitou na výbere, príprave, realizácii i hodnotení, naučiť deti verejne vystupovať, vhodne argumentovať svoje názory i názory rovesníkov z diagnostických skupín, niesť istú mieru zodpovednosti za život v zariadení a zároveň podporiť sebadôveru, samostatnosť, tvorivosť a umožniť sebarealizáciu žiakov a zážitkovou formou si vyskúšať v malom školu demokracie a života. V neposlednom rade je cieľom samosprávy upozorniť na možnú šikanu v zariadení.

Nakoľko je naše zariadenie špecifické, členovia samosprávy sa na komunitách striedajú, a to podľa hodnotenia správania. Členmi samosprávy detí sú riaditeľka zariadenia a vedúca vychovávateľka. Do rokovania v prípade potreby vstúpi i zodpovedný pedagóg. Je to však vstup len usmerňujúci, nie prikazujúci. Samospráva sa môže vyjadrovať k otázkam, ktoré sa týkajú chodu zariadenia, k podnetom z jednotlivých diagnostických skupín, k problémom vo výchovno-vzdelávacom procese. Samospráva sa zapája do organizácie celoustavných aktivít, spoluorganizácie súťaží, zlepšovania vzťahov v zariadení v jednotlivých diagnostických skupinách i do odstraňovania nedorozumení v komunikácii dospelý – dieťa, dieťa – dospelý. Samospráva má vypracovaný vlastný štatút.

Občianske združenie CORDIS

Občianske združenie CORDIS vzniklo 3. 7. 2002 na základe dobrovoľného rozhodnutia interných zamestnancov Diagnostického centra v Ružomberku. Zakladateľmi sú Mgr. Marián Haluška, Mgr. Daniel Hóhr a Mgr. Mária Peťová. Hlavným dôvodom založenia občianskeho združenia bolo získanie právnej subjektivity na zlepšenie a skvalitnenie výchovno-vzdelávacieho procesu v DgC. Podporuje predovšetkým záujmovú činnosť našich detí a zapája sa do projektov, ktoré pomáhajú rozvoju DgC.

IČO: 378 15 105

Tatrabanka **IBAN SK12 1100 0000 0026 2370 6922**

Spoznali sa v práci, ich láska aj práca trvá dodnes

zakladatelia Cordis

Voľnočasové aktivity - Mgr. Marcelka Demková s deťmi na bicykloch

Osobnosť Ružomberka 2022

Ružomberký okrásľovaci spoločenstvo vyhlásil koncom roka 2022 anketu Osobnosť Ružomberka 2022. Text ankety znel: „Určite každý z nás pozná niekoho, kto je ochotný vždy pomôcť svojim známym, nezištne niečo urobiť pre svoje okolie, v ktorom žije. Niekoho, kto chodí po našom meste s otvorenými očami a všimá si jeho potreby, potreby susedov, známych, či svojich blízkych a svojou prácou, ľudskosťou a aktivitou nám všetkým dokáže spríjemniť každý deň“.

Osobnosťou Ružomberka 2022 v kategórii organizácie sa stalo **Diagnostické centrum Ružomberok**.

Naše aktivity v obrazoch

Keďže deti našich zamestnancov volajú teta a ujo, aj popisy fotiek uvádzame týmto spôsobom. Pre deti je pomenovanie teta/ujo familiárnejšie a vytvára sa tak dôvernejšia atmosféra vo vzťahu dieťa-dospelý.

Fašiangy 2023 - zamestnanci DgC pochovávajú basu a robili deťom program. Adams family bola úplne autentická.

Demänovská jaskyňa slobody

2023. 6. 23 09:12

Pochovávanie basy 2023

Drogová prevencia

III. diagnostická skupina

Hravá fyzika počas Letnej školy

Katarína Vavreková

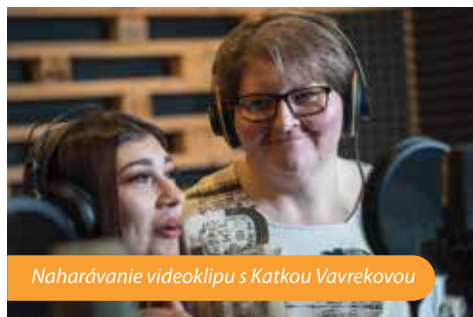
Letná škola 2022 - túra na Vlkolínec

Liptovské múzeum

Via Vitae 2022

Nahrávanie videoklipu s Katkou Vavrekovou

Nahrávanie Hymny k 50. výročiu založenia DgC v Liptov Lab

Splnil sa nám obrovský sen. V decembri 2022 sme slávnostne otvorili multifunkčné ihrisko. Veľké podakovanie patrí Regionálnemu úradu školskej správy v Žiline a MŠVVaŠ SR.

Projektové vyučovanie

Výlet na Malinô Brdo

Sauna na kolieskach - Ateliér vo Vile

Deti diskutujú s tetou Dankou

Spolupráca s primátorom Mesta Ružomberok JUDr. Ľubomírom Kubáňom je pre nás veľmi dôležitá. Ďakujeme pánovi primátorovi za podporu pri organizovaní 50. výročia DgC. Obraz maľoval Rajmund

Hviezdoslavov Kubín

V. DT s tetou Jankou

Oravský záchranný systém

Teta Marika a teta Ivka

Deň Zeme s tetou Svetou

Teta zdravotná Monika

Teta Mirka a IV. DT

Teta Evka a II. DT

Ujo Majo na klzisku deťmi

**“Ktokoľvek,
kto urobí čokoľvek,
aby pomohol dieťaťu
v jeho živote,
je hrdinom”**

(Fred Rogers)

